

زن ایرانی

تو فخر حلقی ای زن .
تو مادر بزرگ .
به نرم قوی منزل خوال
به رزم، سیر نری .
سکوه روح تو ،
زبانی تقدس تو
مهدیه نشاء الهام ساعزانی بوده است
تو خود سرود کلاشوی
حماسه و مری .

مباد ای زن ایرانی ، ای زن بیدار
که نزدت تو در دست دگر ای باقیه
~~(که از نو پستی ای گوی ای کند قلمم
ز سرگشته تو کسب چاله و چاهم)~~

به ترک فتح عضا
که زن به جای فرشته به آسما لذقه است
چرا وجود تو در چادرهای تهاک مایه ؟
صحاب حافظ شصت بزرگ تو میت
فروغ حاک تو، پونشوشن است
در نماز تو، آندله ای روشن است .

کسی که گفت " زحمت براره می بارد " ^{گفت}
درست گفت

براره به جان نای جان
براره چشم به آن کوردل که بیدارد
عمر کسی تو تا می و نیه استانی

زرد خردن به خودی

جدا از دورانی .

من این حدیث کن را هر کتم آغاز

که نفع جامعه یا بر دو مال نمر و شد

یکی زن و دیگری مرد می کنند پر دانه .

چو شیر و گریه جالی ترا خورد فرزند

فراتر است سعادت از آسمان بلند

و گاه پاره فرد است رست و دامن تو .

تو مادری دوتو بر از تو دانستند

که بدشمن است به روزی تو قسم بهین تو

تو در نبرد دلرانه زمانه ما

با نهند که داری

به راه آزادی

با به سنگ خونبار

کرده ای سرکار .

~~که از دست اعدایم را کردی~~

الله

~~که از دست اعدایم را کردی~~

که از دست اعدایم را کردی

و پیش ما را می زن آگرددی

خود را کردی
دشمنان را می شکست کردی

امید دارم و دارم به این امید ایمان

که در کوفته نمانی تو ای زن ایران !

لندن ۱۹۸۳

۱۵

